

Arrest

nr. 112.441 van 22 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 28 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat R. BOHI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U werd op 9 januari 1989 geboren te Pita. In 2010 verhuisde u naar Conakry. U hebt sympathie voor de politieke partij Union des Forces Démocratiques de Guinée (hierna UFDG). Op 3 april 2011 keerde Cellou Dallein Diallo van de partij UFDG terug uit het buitenland. Samen met vele anderen wachtte u hem op aan de luchthaven van Conakry. Daarna ging jullie optocht naar de hoofdzetel van de partij UFDG. Ter hoogte van de wijk Bambeto werden jullie echter aangevallen door militairen. Samen met anderen werd u gearresteerd en naar het 'escadron mobile nr 2 Hamdallaye' gebracht. Militairen namen al uw bezittingen af en plaatsten u in een cel. U werd ondervraagd. U bleef een maand en een week in de cel. Op 10 mei 2011

werd u vrijgelaten. U moest wel een blad ondertekenen dat u niet meer zou manifesteren, niet meer politiek actief zou zijn en geen contact zou opnemen met mensenrechtenorganisaties. U was vrij en ging terug naar school. U werd echter van school weggestuurd wegens uw arrestatie en uw politieke activiteiten. Op 27 september 2011 nam u deel aan een betoging in Conakry door de verschillende oppositiepartijen. Tijdens deze manifestatie werden jullie opnieuw aangevallen door militairen. Jullie gooiden met stenen terug. Een kapitein herkende u uit de gevangenis en liet u volgen. U rende weg en werd vervolgens 2 keer in de buik gestoken. U kreeg ook nog een klap in de nek. U werd naar het ziekenhuis gebracht waar u geopereerd werd en gedurende weken moest herstellen. Op 14 november 2011 mocht u het ziekenhuis verlaten. Toen u terug thuis kwam hoorde u dat militairen uw huis doorzocht hadden op de dag van de manifestatie, 27 september 2011. U begreep dat de regering mensen van de Peul-stam viseert. Op 27 augustus 2012 nam u opnieuw deel aan een manifestatie van de oppositie. Opnieuw werden jullie tijdens de manifestatie gehinderd door militairen. Er werden ook stenen gegooid tussen de betogers en aanhangers van zittend president Alpha Condé. Ter hoogte van het rond punt van Matoto werd u samen met anderen gearresteerd. U werd naar het centraal commissariaat van Matoto gebracht. U werd ondervraagd. De militairen wilden u dwingen een document te ondertekenen waarop stond dat u manifesteerde in ruil voor geld, dat de oppositie u een geweer gegeven had en dat u de auto van de oppositie beschoten had. U weigerde en werd geslagen. U sloeg terug waardoor de chef verwond raakte. Hij was woedend en mishandelde u. U werd naar uw cel gebracht. De volgende dag kwam de gouverneur die zei dat het er slecht uitzag voor u. Hij zei dat hij u op 3 september zou overbrengen naar Casa en dat niemand nog ooit iets van u zou horen. Hij zei dat hij u zou laten verdwijnen. Vervolgens wist u contact te leggen met een militair die uw vriend O. B. kent. Op 30 augustus 2012 hielp hij u ontsnappen uit de gevangenis. Vervolgens leefde u ondergedoken in het huis van O. B. Op 13 oktober 2012 verliet u Guinee. De volgende dag kwam u in België aan. Nog een dag later vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde uw advocaat, meester Bohi een nota met uw asielaanvraag en 7 kopies van krantenartikelen neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Om te beginnen kan weinig geloof gehecht worden aan uw arrestatie door militairen op 27 augustus 2012 en uw daarop volgende detentie in het centraal commissariaat van Matoto. U verklaart dat u na uw arrestatie op de manifestatie van 27 augustus 2012 gedurende 4 dagen in deze gevangenis verbleef, dat u niet berecht werd en dat er geen proces in het vooruitzicht was (gehoor CGVS, p.5,6,7,8). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt (en die toegevoegd werd aan het dossier) blijkt dat 51 mensen die gearresteerd werden tijdens de manifestatie van 27 augustus 2012 reeds 2 dagen later werden vrijgelaten, op 29 augustus. Vijfentachtig anderen, voor wie een aanhoudingsbevel werd uitgeschreven, werden opgesloten in de Maison Centrale gevangenis te Conakry. Voor twaalf andere gearresteerden tenslotte, voor wie eveneens een aanhoudingsbevel werd uitgeschreven, bestaat geen sluitende informatie betreffende de plaats van opsluiting, alhoewel er duidelijk aangegeven wordt dat iedereen tegen wie een aanhoudingsbevel uitgevaardigd werd, vervolgens overgebracht werd naar de Maison Centrale gevangenis in Conakry. Nergens in de beschikbare informatie wordt bovendien gewag gemaakt van opsluiting van 1 of meerdere arrestanten in het centraal commissariaat van Matoto. Evenmin is in de uitgebreide landeninformatie (toegevoegd aan het dossier) enige informatie terug te vinden over een arrestant op de manifestatie van 27 augustus 2012 die later uit de gevangenis ontsnapt zou zijn. Uw arrestatie en daaropvolgende detentie in het centraal commissariaat van Matoto komt dan ook weinig waarschijnlijk over.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het dossier) dat de 85 personen die opgesloten zaten in de Maison Centrale gevangenis tussen 11 september en 10 oktober 2012 allen berecht werden voor de rechtbank van eerste aanleg van Dixinn. Sommigen onder hen werden vrijgesproken, anderen kregen voorwaardelijke straffen en geldboetes. Niemand werd na afloop van het proces nog langer in de gevangenis vastgehouden. De resterende 12 gearresteerden werden op 20 september 2012 berecht voor de rechtbank van eerste aanleg van Mafanco: 6 van hen werden zonder verder gevolg vrijgelaten, 6 anderen werden veroordeeld tot 6 maanden voorwaardelijk en 300.000 Guineese frank boete. Niemand werd na afloop van het proces nog langer in de gevangenis vastgehouden. **De geconsulteerde juridische bronnen binnen de rechtbanken van eerste aanleg in Conakry bevestigen, op datum van 3 april 2013, dat er zich van de**

gearresteerden op de manifestatie van 27 augustus 2012 niemand meer in detentie bevindt. Uw verklaringen dat u niet berecht werd, dat er geen proces in het vooruitzicht was, dat u overgeplaatst zou worden naar de gevangenis van Casa en dat niemand nog ooit iets van u zou horen (gehoor CGVS, p.5,6,7,8) komt dan ook niet geloofwaardig over. Bovendien, op het moment dat u Guinee verliet, 13 oktober 2012 (gehoor CGVS, p.4) waren alle mensen die gearresteerd werden op de manifestatie van 27 augustus 2012 ofwel direct vrijgelaten ofwel reeds berecht voor een rechtbank van eerste aanleg en daarna vrijgelaten (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Als uw detentie in het centraal commissariaat van Matoto al geloofwaardig zou zijn, quod non, dan nog is het onduidelijk waarom u naar eigen zeggen na 4 dagen zou besluiten uit de gevangenis te ontsnappen, waarom u zou besluiten Guinee te verlaten en wat u in Guinee te vrezen zou hebben. Immers, alle gearresteerden van de bewuste manifestatie werden kort na hun arrestatie weer vrijgelaten.

Verder kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw arrestatie door militairen op 3 april 2011. Evenmin kan geloof gehecht worden aan uw daarop volgende detentie in de gendarmerie 'escadron mobile nr 2' in Hamdallaye. U verklaart dat u aanwezig was bij de bijeenkomst naar aanleiding van de terugkeer van Cellou Dalein Diallo op de luchthaven van Conakry op 3 april 2011. U stelt dat u en vele anderen gearresteerd werden toen jullie onderweg waren van de luchthaven naar het hoofdkwartier van de UFDG. U verklaart dat u vervolgens van 3 april 2011 tot 10 mei 2011 onafgebroken opgesloten zat in de gendarmerie 'escadron mobile nr 2' in Hamdallaye en dat u nooit veroordeeld werd voor een rechtbank. U verklaart ook dat verschillende van uw celgenoten in deze gevangenis eveneens gearresteerd waren op deze bijeenkomst (gehoor CGVS, p.4,6,7). Het CGVS beschikt echter over informatie (die is toegevoegd aan het administratief dossier) waaruit blijkt dat alle personen die aangehouden werden tijdens de manifestatie van 3 april 2011 opgesloten werden in de 'la Maison Centrale' gevangenis te Conakry. Verder beschikt het CGVS over informatie (toegevoegd aan het dossier) dat alle gearresteerde personen berecht werden op 11 en 12 april 2011. Sommigen onder hen werden vrijgesproken, anderen kregen voorwaardelijke straffen en geldboetes. Met uitzondering van 7 bewakers van de president van de UFDG werd niemand na afloop van het proces nog langer in de gevangenis vastgehouden. Er kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw detentie van 3 april tot 10 mei 2011 in de gendarmerie 'escadron mobile nr 2' in Hamdallaye. Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan uw vermeende arrestatie door soldaten op 3 april 2011. Uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw arrestatie op 3 april en de daarop volgende detentie, doen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Ze doen ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw arrestatie op 27 augustus 2012, de daarop volgende detentie en ontsnapping uit de gevangenis.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient besloten te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen betreffende uw 2 arrestaties door militairen en uw 2 detenties in de gendarmerie van Hamdallaye enerzijds en het commissariaat van Matoto anderzijds.

Bijgevolg kan evenmin geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen met de Guineese autoriteiten vanwege uw arrestaties en uw politieke activiteiten (gehoor CGVS, p. 6,8). Daarom dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tijdens het gehoor bij het CGVS haalde u nog aan dat de mensen van de Peul-stam systematische geviseerd worden door de overheid in Guinee (gehoor CGVS, p.4,5,8). Hierover moet het volgende opgemerkt worden: volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bij het dossier is gevoegd, bestaat het land uit drie belangrijke etnieën: de Peul, de Malinké en de Soussous. Het **etnische gemengde karakter is en blijft steeds een realiteit in Guinee. Tijdens de presidentsverkiezingen van 2010 hebben de twee belangrijkste kandidaten, Cellou Dalein Diallo van de UFDG, een partij die hoofdzakelijk uit Peul bestaat en Alpha Condé van RPG, een partij die hoofdzakelijk uit Malinké bestaat, het **etnische aspect** echter als instrument gebruikt voor **politieke doeleinden**. Momenteel kunnen we niet meer spreken over een krachtsverhouding, enkel tussen de Peul en de Malinké. De oppositie die eerder hoofdzakelijk werd vertegenwoordigd door de UFDG heeft zich immers verenigd in een alliantie en verzamelt alle etnieën. **De gewelddadige betogingen die Guinee kent, hebben uitsluitend een politiek karakter en geenszins een etnisch karakter**, aangezien zij plaatsvinden in het kader van de parlementsverkiezingen. **Uit tal van geraadpleegde bronnen blijkt dat er geen vervolging is enkel en alleen op basis van het feit dat men in Guinee tot de etnie Peul behoort.** Het feit dat men zich politiek verzet, dat men deelneemt aan**

een betoging, of men nu Peul is of niet, dat moet men eerst in aanmerking nemen bij de beoordeling van de aangehaalde vrees voor vervolging. Enkel het feit dat men behoort tot de etnie Peul zonder dat er een profiel is van politieke tegenstander dat als geloofwaardig wordt beschouwd volstaat niet om het bestaan vast te stellen van een gegronde vrees voor vervolging.

*Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat. Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie *farde Informatie over de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid"*, april 2013).*

Wat de door uw advocaat neergelegde documenten betreft, de nota met uw asielrelaas bevat louter een herhaling van uw asielrelaas dat ongeloofwaardig bevonden werd, de 7 kopies van krantenartikels betreffen louter algemene informatie betreffende de situatie in Guinee en voegen geen specifieke informatie toe betreffende uw persoonlijk asielrelaas. Daarenboven, neergelegde documenten hebben enkel een toegevoegde waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw identiteit, nationaliteit of reisweg te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna Wet van 29 juli 1991), van artikel 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsverplichting, van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling, het algemeen principe van de plicht tot voorzichtigheid en goede administratie, evenals deze volgens dewelke de administratieve autoriteit gehouden is om uitspraak te doen mits kennisname van alle pertinente elementen van de zaak. De verzoekende partij verwijt de verwerende partij eveneens een manifeste appreciatiefout te begaan en misbruik van macht.

De verzoekende partij klaagt de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna wet van 29 juli 1991) aan evenals de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt

niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De verzoekende partij zet nergens uiteen wat zij verstaat onder het voorzichtigheidsbeginsel en op welke wijze de bestreden beslissing het voormelde beginsel schendt. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

Wat de schending van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet betreft, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* de aangevoerde schending uiteenzet. Het komt de Raad niet toe te gissen op welke wijze dit artikel geschonden zou kunnen zijn. Dit onderdeel van het middel is eveneens onontvankelijk.

De verzoekende partij vat haar betoog aan door het motief aangaande zijn arrestatie op 27 augustus 2012 en hechtenis op het commissariaat van Matoto te betwisten: "*Verzoeker is van mening in deze zaak dat de agent aangesteld door de heer Commissaris generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen om hem te verhoren over zijn asielaanvraag op 18 juni 2013 een onnodig bezwaar heeft op dit bepaald punt; hij herhaalt dat hij wel degelijk aan de betoging of de mars die door de oppositie was gepland maar verboden door de autoriteiten ter plaatse aan de macht in Conakry heeft deelgenomen op 27 augustus 2012; hij zegt dat hij om 9u40 aangekomen is aan de woning van Lansana Kouyate, voorzitter van de partij Espoir pour le développement national (PEDN) van waaruit de mars begon; De militanten*

moesten rond IOu bijeenkomen in de gemeente Matoto om samen te stappen in de richting van het stadion op 28 September;

Hij onderlijnt dat alle grote leiders van de oppositie aanwezig waren die dag op die plaats: Iansana Kouyate, Cellou Dalein, Sidya Tourefaya millimono en Aboubacar Sylla.

Deze mars had betrekking op het houden van vrije en transparante wettelijke verkiezingen in Guinee; Maar ongelukkig voor de militanten en sympathisanten van de oppositiepartijen, hebben de ordetroepen de hoofdstad in de vroege morgen omsingeld teneinde deze mars tegen te houden;

De mars was pas begonnen en er vonden interpellaties plaats; verzoeker werd samen met andere manifestanten aangehouden en in elkaar geslagen en dan op een voertuig geworpen tussen 10u45 en 1 lu en werd naar het centraal commissariaat van Matoto gebracht;

Rond 20u, de dag van zijn aankomst op het politiebureau, werd hij met geweld geslagen met knuppels omdat hij weigerde een fantasierijk documenten te ondertekenen dat hem werd voorgelegd; Op sommige delen van zijn lichaam werd hij zelfs verbrand door de lijfwachten van commissaris T. D.;

Hij werd beschuldigd van deelname aan een verboden manifestatie, illegaal bezit van wapens (granaat en geweer); agressie tegenover een politieofficier en van vandalisme;

Op 3 September 2012 werd er gedreigd verzoeker naar het kamp Kassa over te brengen;

Op 29 augustus 2012 deelde een bewaker genaamd S. hem mede dat de gouverneur malinkese en sousous gevangenen had vrijgelaten; Op 30 augustus 2012 vluchtte hij met de hulp van een bewaker, de heer S. , een etnische peul, die medelijden had met hem; na zijn vlucht leefde hij ondergedoken bij de heer O. B. tot aan zijn vertrek uit het land."

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich voornamelijk beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te onkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing. Voor het overige beroept zij zich op à-posteriori verklaringen, die niet overtuigen.

Vervolgens betwist de verzoekende partij de vaststellingen uit de bestreden beslissing inzake de duur van verzoekers aanhouding en het feit dat hij niet werd veroordeeld: *"De heer B. A. S. houdt vol dat hij gedurende vier dagen vastgehouden werd op het Centraal commissariaat te Matoto; hij benadrukt dat hij niet persoonlijk werd geoordeeld; tijdens zijn korte gevangenschap, zat hij afgezonderd van de andere gevangenen in een kleine cel zonder licht; hij handhaaft zijn verklaringen volgens dewelke er geen proces was omdat hij afgezonderd was van de anderen; hij was niet op de hoogte van wat er zich daar buiten afspeelde gezien de omstandigheden van zijn gevangenschap;*

Van hetgeen voorafgaat is verzoeker van mening dat het werkelijk ten onrechte is dat de ambtenaar aangesteld om hem te verhoren betreffende zijn asielaanvraag hier tegen bezwaar maakt enkel met het doel om zijn verklaringen in diskrediet te brengen daar waar hij alles op een precieze en plausibele manier heeft uitgelegd. Verzoeker verklaart de redenen die er hem toe brachten om te ontsnappen omdat de commandant S. R. C., gouverneur in Conakry had beslist hem over te brengen naar het kamp Kassa waar men over hem niet meer zou horen spreken op 3 September 2012; Voor hem maakte de heer B. A. S. er een gewoonte van om deel te nemen aan verboden betogingen; Bovendien heeft hij een hogere politie officier verwondt; hij weigerde het document met bekentenissen te ondertekenen dat hem werd voorgelegd door de politie commissaris in Matoto en dat de autoriteiten aan de macht konden gebruiken om de leiders van de oppositie te beschuldigen;

Wat betreft de redenen van zijn vertrek uit Guinee, hij stond in het vizier van de nationale autoriteiten omwille van zijn deelname aan verschillende betogingen van de oppositie die verboden waren door de macht ter plaatse enerzijds en anderzijds omwille van zijn politieke overtuigingen die tegenstrijdig waren met deze van het regime van de heer Alpha Conde; hij werd aangehouden en zwaar in elkaar geslagen bij elke betoging van de oppositie; hij werd ook neergestoken door een donzo (traditionele malinke jager tijdens een mars georganiseerd door de oppositie in Guinee tegen de beslissingen genomen door de regering op 27 September 2011; hij bracht een maand en twee weken door in de kliniek "Centre mere et enfant" te Kipe. Toen hij buiten bewustzijn was werd hij door vrijwilligers van het Guinese Rode kruis naar deze kliniek gevoerd om er de nodige zorgen te ontvangen;

De heer B. A. S. heeft zijn geboorteland verlaten en is naar België gekomen om te ontsnappen aan de foltering die nog steeds bestaan in het land, ondanks de komst van de heer Alpha Conde;

In Guinee wordt de wet enkel toegepast naargelang het humeur van de President ter plaatse; Voor de heer B. A., knaagt de onzekerheid nog steeds aan het land sinds haar onafhankelijkheid in 1958; In elk

geval gezien het functioneren van de Guineese rechtspraak en het standpunt van sommige magistraten, dit alles bekroond met herhaalde gewelddaden tegen de Guineese burgers zowel in Conakry als in het binnenland door de defensie- en veiligheidstroepen, is het voldoende bewezen dat het instellen van de democratie en de rechtstaat waarvoor de Guinezen zware offers hebben gebracht, nog niet in het zicht zijn in het land van Elhadj Alpha Conde;

Van hetgeen voorafgaat, is verzoeker van mening dat het derde bezwaar dat tegen hem wordt gericht door de ambtenaar van de tegenpartij gelast met het dossier niet gegrond is en dat zijn terugkeer naar Guinee synoniem is met aanhouding, gevangenis en zelfs fysieke liquidatie."

De Raad wijst er nogmaals op dat een volharding in de asielmotieven niet van die aard is om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Het is geen dienstig verweer.

De Raad stelt daarnaast vast dat verzoeker de partijdigheid van de *protection officer* geenszins hard maakt. De afgevaardigde-ambtenaar van het commissariaat-generaal heeft er geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat er een vermoeden dat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd wat de verzoekende partij werkelijk heeft verklaard; dat deze *in casu* het tegenbewijs niet levert (RvS, nr. 108.470 van 26 juni 2002).

De Raad handhaaft het motief van de bestreden beslissing en benadrukt dat zoals in de bestreden beslissing wordt aangegeven alle mensen die gearresteerd waren op 27 augustus 2012 op de datum dat verzoeker het land verliet, 13 oktober 2012, ofwel allemaal al berecht waren of reeds vrijgelaten. Het is inderdaad weinig aannemelijk dat verzoeker na 4 dagen uit de gevangenis zou ontsnappen en Guinee zou verlaten, gezien alle gearresteerden die dan nog niet voor de rechtbank gebracht waren, kort na de arrestatie weer werden vrijgelaten (zie Antwoorddocument, "Oppositiemars van 27 augustus 2012 in Conakry – juridische gevolgen", 3 april 2013).

Verder stelt de verzoekende partij betreffende zijn arrestatie op 3 april 2011 en zijn hechtenis daarop dat: *"Verzoeker is van mening ook de ambtenaar gelast met zijn dossier van asielverzoek hem hier ook in een slecht daglicht stelt op dat punt; in tegenstelling tot de beweringen van de ambtenaar aangesteld door de heer commissaris houdt hij vol dat hij op 3 april 2011 werd aangehouden en met stokken geslagen door de veiligheidstroepen (politie en Rijkswacht) in gezelschap van andere militanten en sympathisanten die met velen waren gekomen, opgeroepen door de leiders van de politieke partij 'Union des forces democratiques de Guinee' om de president van hun partij te ontvangen, namelijk Cellou Dalein Diallo, ter hoogte van de as Bambeto-Hamdallaye om 15u15; hij werd vastgehouden in het mobiel eskader nr. 2 te Hamdallaye gedurende een maand en een week; hij werd op 10 mei 2011 onder voorwaarden (niet meer deelnemen aan andere betogingen in Guinee, geen contacten hebben met organisaties ter verdediging van de rechten van de mens, niet getuigen tegen de autoriteiten die hem hebben aangehouden); hij tekende dit document onder dwang van de commandant B. C. en zijn adjunct, kapitein T.;*

Bij het verlaten van de gevangenis mocht hij zijn studies niet meer verder zetten op bevel van het gouvernement; hij herhaalt nogmaals dat hij niet persoonlijk werd geoordeeld; met andere woorden hij heeft zelf geen proces gehad;

Hij verduidelijkt dat het vliegtuig van de heer Cellou Dalein Diallo afkomstig uit Dakar, geland is op de luchthaven te Conakry Gbessia om 14u19, komende uit Dakar;

Verzoeker herhaalt dat de tolk nooit in het peul de inhoud van de vraag gesteld door de ambtenaar van de tegenpartij heeft vertaald "zijn er veroordelingen geweest voor de andere manifestanten" is er een proces geweest voor de andere deelnemers aan deze drie betogingen? De tolk aangesteld door de tegenpartij heeft enkel het volgende vertaald: "werd je persoonlijk veroordeeld" en niets anders;

Hij herhaalt zijn woorden volgens dewelke de politie de mensen werkelijk hebben nagezeten tot in de moskees; ze aarzelden niet om gebruik te maken van hun vuurwapens en verwondden dodelijk D. Z. en van de betogers werden er velen gewond;

De heer B. A. S. heeft niet gesproken over het lot van de andere aangehouden betogers omdat de tolk geen vragen in die zin heeft vertaald;

Hij wist dat er processen waren geweest op de rechtbank in Mafenco en Dixinn; hij weet ook dat de president op 15 augustus 2011 gratie heeft verleend aan personen die veroordeeld werden in het kader van evenementen betreffende de ontvangst van Cellou Dalein Diallo in Conakry op 03 april 2011;

Bij het zien van de uitleg die hij verschaft is verzoeker van mening dat het werkelijk ten onrechte is dat de ambtenaar van de tegenpartij gelast met zijn asiels dossier twijfelt aan zijn verklaringen betreffende zijn aanhouding en zijn hechtenis bij de Rijkswacht "mobiel eskader nr. 2" te Hamdallaye daar waar hij duidelijk, precies en coherent is geweest tijdens zijn verhoor op 18 juni 2013 over dit bepaald punt."

De verzoekende partij herhaalt met deze argumentatie voornamelijk zijn verklaringen die hij reeds tijdens het gehoor op het commissariaat-generaal aflegde. Zoals reeds werd besproken is dit geen *in concreto* weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing, die daarmee de verklaringen van verzoeker aannemelijk maken. Daarnaast vervalt de verzoekende partij in het vooropstellen van à posteriori-verklaringen, die zoals ook al is aangegeven, niet overtuigen.

Waar zij aangeeft dat de tolk Peuhl tijdens het gehoor nooit gevraagd heeft of andere deelnemers aan de betoging veroordeeld werden hoewel die vraag door de *protection officer* gesteld werd en er enkel door de tolk gevraagd werd aan verzoeker of hij zelf veroordeeld werd, wijst de Raad er op dat tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal aan de verzoekende partij uitdrukkelijk is gevraagd of zij de tolk begreep en is er ook aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden (gehoorverslag CGVS p. 2). Op het einde van het gehoor werd nogmaals gevraagd of zij de tolk goed begrepen heeft, wat zij bevestigend beantwoordde (gehoorverslag CGVS p. 9). De verzoekende partij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar zij heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf (RvV, nr. 30 964 van 2 september 2009). Het is niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetisch te stellen dat de verklaringen verkeerd vertaald werden. De verzoekende partij toont niet concreet aan dat de verklaringen die zij heeft afgelegd niet of foutief in het gehoorverslag zijn opgenomen.

De verzoekende partij heeft in het kader van deze beroepsprocedure de mogelijkheid om in haar verzoekschrift de door de commissaris-generaal opgeworpen onaannemelijkheden te weerleggen. Zij doet echter zelfs geen poging om een uitleg in dit verband te geven.

De Raad wijst er ook op dat het verhoorverslag, dat niet voor akkoord werd ondertekend door de verzoekende partij, niet als een authentieke akte of een proces-verbaal, in de werkelijke betekenis van het woord, kan worden beschouwd; dat het de verzoekende partij dus vrij staat te bewijzen dat wat de commissaris-generaal beweert dat zij verklaard heeft, niet op een andere manier werd gezegd; dat het evenwel niet volstaat dat in het verzoekschrift eenvoudigweg wordt ontkend dat de weergegeven verklaringen zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd; dat de afgevaardigde-ambtenaar van het commissariaat-generaal er geen persoonlijk belang bij heeft dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven; dat er, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden bestaat dat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd wat de verzoekende partij werkelijk heeft verklaard; dat deze *in casu* het tegenbewijs niet levert (RvS, nr. 108.470 van 26 juni 2002). De Raad schaart zich dan ook achter het motief van de bestreden beslissing.

Verzoeker legt ter zitting een aantal documenten neer. De verwerende partij heeft geen bezwaar dat de neergelegde documenten ter zitting neergelegd en besproken worden. De Raad en de verwerende partij ontvingen kopieën van de neergelegde documenten.

In toepassing van artikel 39/76 van de vreemdelingenwet dient de Raad eerst te oordelen of de door de verzoekende partij aangebrachte nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat de vreemdeling in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont twee originele geboorteakten. De Raad stelt vast dat de identiteit en nationaliteit door de partijen niet betwist wordt.

Verzoeker legt een Guinees hospitalisatiegetuigschrift dd. 15 juli 2013 en een Guinees geneeskundig getuigschrift van slagen en verwondingen van dezelfde datum.

Dit laatste getuigschrift stelt dat na een onderzoek op 27 september 2011 het volgende is vastgesteld: *“A l'examen somatique il présente des plaies profondes hémorragiques (une frontale, une cervicale, deux inguinales) nécessitant une intervention chirurgicale d'urgence.”* Het betreft diepe bloedende verwondingen die een dringende chirurgische ingreep noodzakelijk maakte. En *“Des séquelles pourraient persister donnant lieu à une incapacité permanente partielle (IPP) à expertiser ultérieurement.”*

Het getuigschrift stelt ook dat deze recente letsels het gevolg zijn van vrijwillige slagen en verwondingen en dat verzoeker een psychische reactie vertoont die verzoekenbaar is met de aanval waarvan hij stelt het voorwerp geweest te zijn.

Gevraagd waarom verzoeker deze letsels niet heeft laten vaststellen en onderzoeken tijdens zijn verblijf in België antwoordt verzoeker dat hij zich in België bij zijn aankomst geneeskundig heeft laten onderzoeken in dit verband en hij legt bijkomende geneeskundige getuigschriften neer.

De verzoekende partij legt een geneeskundig getuigschrift neer dd. 23 oktober 2012 waarin een cerebrale scan en een scan van de urineblaas gevraagd wordt teneinde hersenbloedingen en een

eventuele scheur van de urineblaas te kunnen uitsluiten daar de verzoekende partij in zijn land van herkomst geslagen werd door militairen.

Uit het geneeskundig getuigschrift van 6 november 2012 blijkt dat er uit het onderzoek geen recente hersenbloeding of posttraumatische letsels aan het hoofd van verzoeker vastgesteld werd. Uit het geneeskundig getuigschrift van 8 november 2012 blijkt dat er geen letsels vastgesteld werden aan de urineblaas, maar dat er een urinair probleem is. Uit het geneeskundig getuigschrift dd. 3 december 2012 blijkt dat er geen problemen zijn met de ruggengraat van verzoeker. Ook de longen van verzoeker werden onderzocht zoals blijkt uit het geneeskundig getuigschrift dd. 3 december 2012. Verzoeker legt ook de uitslag van een aantal laboratoriumtesten neer, maar verklaart niet nader wat hij hiermee wil aantonen.

De verzoekende partij stelt ter zitting dat uit de bovenvermelde geneeskundige getuigschriften blijkt dat verzoeker dermate goed verzorgd werd in zijn land van herkomst dat er geen letsels meer terug te vinden zijn, behalve een letsel op urinair gebied.

De Raad meent dat dit niet overtuigt daar er sprake is van verschillende diepe verwondingen (Verzoeker zou tweemaal met een mes in zijn buik gestoken zijn, gehoor p. 5 en verzoekschrift p. 6) en de Raad stelt vast dat verzoeker deze aangehaalde verwondingen niet heeft laten vaststellen of onderzoeken in België. Hij geeft hiervoor ter zitting geen verklaring voor.

In zijn verzoekschrift (p. 4, zie ook gehoor p. 5) stelt verzoeker dat hij op sommige delen van zijn lichaam werd verbrand door de lijfwachten van de commissaris. De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel begin van bewijs aanbrengt voor deze bewering.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011). Daarenboven meent de Raad dat de Guineese getuigschriften niet verzoenbaar zijn met de onderzoeken en vaststellingen die verzoeker op zijn initiatief met vermelding van de mishandeling waarvan hij het voorwerp zou geweest zijn in zijn land van herkomst heeft laten uitvoeren in België.

Wat het getuigschrift van de U.F.D.G. dd. 25 juni 2013 betreft wijst de Raad erop dat getuigschriften van een politieke beweging zijn op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

De Raad oordeelt dat de door de verzoekende partij aangebrachte nieuwe elementen de kans niet aanzienlijk groter maken dat de vreemdeling in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij betwist de stelling van de commissaris-generaal aangaande de etnische problemen die verzoeker heeft opgeworpen: *“Verzoeker bevestigt zijn woorden zoals hij verklaard heeft in zijn verhoor op 18 juni 2013 op de zetel van het CGVS ondanks de subjectieve beweringen van de ambtenaar van de tegenpartij op dat punt;*

Inderdaad, in Guinee is de huidige toestand meer onrustwekkend dan ooit; De Staat brokkelt af, de pers wordt het zwijgen opgelegd, de grondwet wordt geschonden, het sociaal netwerk is in flarden, het ethnocentrisme vervalt in een ware anti peul oorlog gevoerd door de handlangers aan de macht en de aan heimwee lijdende van alle slag;

De heer F. T. benoemd als bemiddelaar van de Republiek en woordvoerder van dit nieuw fascisme in de troepen; het ethnocentrisme is zo ver gedreven in Guinee dat, door het eenvoudige feit van het spreken, men u klasseert onder de anti-Alpha en anti-malinke. Paradoxaal valt het doden van een peul niet onder ethnocentrisme;

De huidige president heeft het zodanig in de zeden geprent dat F. T. die het recht van uitvoering van de macht aan elke peul loochent, thuis rustig slaapt; de journalisten en hun dagblad die het aangedurfd hebben om de fascistische redevoeringen van F. relayeren, er is overeenstemming tussen de twee klanken zijn voor publicatie verboden; ze leven sindsdien in angst voor hun leven en dat van hun familie; Het is nu duidelijk dat Alpha Conde voor alle Guinezen, zelfs voor zijn zeloten zoals de heer Alpha Conde, de kandidaat die beloofde "witter dan wit te wassen" een kleine mijnheer is bezeten door een etnische haat en een hardnekkige wrok; hierdoor is hij vast besloten zijn persoonlijke rekeningen te vereffenen;

In Guinee, gebruikt president Alpha Conde een vorm van racisme tegenover de peuls: het racisme van de jaloersheid.

De peuls vormen geen probleem in de Republiek Guinee; ze worden er voortdurend geconfronteerd met problemen met de macht, uitgezonderd de korte windstilte onder het bewind van generaal Conte;

De vroegere president Sekou Toure was anti-peul, wreed maar verstandig; hij wist de peuls te gebruiken telkens er een moeilijk technisch probleem moest worden opgelost, hij vertrouwde het toe aan diegenen die hij heerlijke rechters noemde;

Maar wat betreft Alpha Conde die jaloersheid en minachting, hij was een haatdragende anti- peul, maar hij was niet dom;

In tegenstelling tot hetgeen de ambtenaar van de tegenpartij beweert waren de interetnische confrontaties van Nzerekore en Beyla kwestie van nationale eenheid en van nationale verzoening;

De laatste balans opgesteld over de interetnische confrontaties van Nzerekore werd geschat op 80 doden en meer dan 200 gewonden, met de vernieling van private gebouwen en gebouwen voor de eredienst (moskeeën en kerken) volgens getuigenissen van verantwoordelijken van ONG die in de streek werkzaam waren; Guinee telt een dertigtal etnische groepen met dikwijls complexe relaties die in het verleden ontaard zijn in geweld; De spanning is nog steeds voelbaar tussen de malinkes en de andere etnische groepen; de militaire malinkes handelen altijd in de illegaliteit want gesteund door de macht ter plaatse;

Van hetgeen voorafgaat is de heer B. van mening dat zijn dossier slecht werd geëvalueerd door de ambtenaar aangesteld door de commissaris generaal voor vluchtelingen en staatlozen voor wat betreft zijn asielverzoek van 18 juni 2013; De manier waarop deze ambtenaar zijn dossier heeft geëvalueerd komt helemaal niet overeen met de notie van vluchteling zoals bepaald door het verdrag van Geneve van 28 juli 1951 met betrekking tot de vreemdelingen;

Het is dus ten onrechte dat de ambtenaar van de tegenpartij twijfelt aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn verschillende aanhoudingen en hechtenis in gevolge zijn deelname aan diverse betogingen georganiseerd door de oppositiepartijen in Guinee. (...) Ondanks de opening in 2010 van een onderzoek werden de daders van het bloedbad niet uit hun functie ontzet en werd er geen enkel overgedragen aan justitie op het einde van het jaar;

Justitie vermenigvuldigt de afrekeningen: de Guineese justitie heeft sinds long het recht ten dode opgeschreven; Ze beantwoordt niet meer aan de wetten van de Republiek Guinee maar meer aan een man die het tot infantilisme heeft herleid; De redevoeringen zoals: "Justitie is vrij en Guinee" in de buitenlandse media klinken nu vals;

De waarheid is dat de Guineese magistraten dagelijks in angst werken; Niemand wil de woede van de uitvoerende ondergaan;

In tegenstrijd met de inhoud van het document "Cedoca" door de tegenpartij bijgevoegd ter ondersteuning van haar beslissing van weigering van het statuut van vluchteling en weigering van het statuut van subsidiaire bescherming genomen tegen verzoeker op 25 juni 2013 en getiteld "de huidige toestand in Guinee" en dat valselijk laat geloven dat er verandering is gekomen in zijn land daar waar er in werkelijkheid niets veranderd is sinds de komst van Alpha Conde . Het land functioneert op laagste versnelling en met de leugens van zijn nieuwe leiders met de medeplichtigheid van de internationale gemeenschap."

De Raad meent dat de verzoekende partij met deze argumentatie louter losse beweringen opwerpt en deze niet staft aan de hand van objectieve informatie. Zij slaagt er niet in de landeninformatie die in het administratief dossier zit en gebaseerd is op Cedoca-onderzoek, verricht door een gespecialiseerd ambtenaar en gebaseerd is op diverse bronnen, te weerleggen.

Hoewel de informatiebundel waarop de commissaris-generaal zich baseert de lezer inderdaad voorafgaandelijk waarschuwt dat de daarin gemaakte analyses niet beweren exhaustief te zijn wat de situatie van de onderzochte gebieden betreft, wordt er eveneens gesteld dat deze gegevens specifiek werden vergaard teneinde feitelijke en contextuele informatie te bieden voor de behandeling van de individuele asielaanvragen. Deze Cedoca-informatie werd, vanuit een onafhankelijk perspectief, geredigeerd met behulp van zorgvuldig geselecteerde publieke informatie, waarbij de gebruikte bronnen aan een onderlinge toetsing werden onderworpen. De verzoekende partij stelt weliswaar dat de in het rapport vermelde conclusies onjuist zijn, maar slaagt er met loutere beweringen niet in om toe te lichten waarom dit het geval zou zijn.

Wat de in de bestreden beslissing vermelde neergelegde documenten betreft, stelt de verzoekende partij: "a) inzake asiel, het is algemeen aanvaard dat het praktisch onmogelijk is om objectieve bewijzen van al deze verklaringen voor te leggen;

b) het advies van de opstellers van de gids voor procedures en criteria die kunnen worden toegepast voor het vaststellen van het statuut van vluchtelingen heruitgave, januari 1992 zegt dat "het dikwijls gebeurt dat een verzoeker niet bij machte is om zijn verklaringen te steunen door documentaire bewijzen of andere, en in het geval de verzoeker bewijzen kan voorleggen ter ondersteuning van al zijn verklaringen zijn meer uitzondering dan regel" (...).

In dergelijk geval, indien het relaas van verzoeker geloofwaardig is, moet men hem het voordeel van de twijfel toekennen, tenzij er ernstige redenen zijn die er zich tegen verzetten" (p. 51, punt 196);

c) hij voegt er zelfs aan toe dat als er in de betwisting betreffende de immigratie als in de betwisting verbonden aan het asiel, de bewijslast in de eerste plaats door verzoeker moet worden voorgelegd, men niet mag vergeten dat het adagio "actori incumbit probatio" genuanceerd moet zijn voor wat in werkelijkheid aan de tegenpartij toekomt die een feit aanvoert om een bewijs voor te leggen, deze notie moet vanzelfsprekend soepel worden verstaan zoals supra vermeld;

d) verzoeker steunt zich anderzijds op artikel 4.5 van de richtlijn 2004/83/CE van de Raad van 29 april 2004 dat zegt dat "wanneer de lidstaten het principe toepassen volgens het welke het aan de verzoeker toekomt om zijn verzoek te bewijzen, en wanneer sommige aspecten van zijn verklaringen niet zijn gesteund op documentaire bewijzen of andere, deze aspecten geen bevestiging nodig hebben wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn:

i. verzoeker heeft werkelijk moeite gedaan om zijn verzoek te bewijzen;

ii. alle pertinente elementen ter beschikking van verzoeker werden voorgelegd en een bevredigende uitleg werd verschaft betreffende de afwezigheid van andere afdoende elementen;

iii. de verklaringen van verzoeker werden beoordeeld als coherent en plausibel en werden niet tegengesproken door gekende en pertinente algemene en particuliere informatie voor zijn verzoek;

e) verzoeker heeft zo vlug mogelijk zijn verzoek voor internationale bescherming ingediend;

f) en de algemene geloofwaardigheid is kunnen worden vastgesteld";

In een vonnis van 18 februari 2008 hierover heeft uw raadsman er aan herinnerd dat volgens UNHCR" de eisen van de overtuigingsstukken niet te strikt moeten worden geïnterpreteerd, en dit rekening houdend met de moeilijkheden van de toestand waarin verzoek voor het statuut van vluchteling zich bevindt" (CCE, arrest van 18 februari 2008, RDE, n0 147, p. 57); Nog steeds in deze gedachtegang, in een vonnis n0 1169 van 13 augustus 2007 heeft uw raadsman er aan herinnerd dat: "in geval van enige twijfel betreffende de werkelijkheid van sommige feiten of de oprechtheid van verzoeker, deze twijfel niet belet zich de vraag te stellen in fine over het bestaan van een vrees voor vervolging die voldoende zou kunnen worden aangetoond, desondanks deze twijfel, door elementen in de zaak die als zeker kunnen worden beschouwd"; onlangs nog heeft de jurisprudentie van uw raadsman eveneens het principe aangehaald volgens het welke: "Als het onderzoek van de geloofwaardigheid waartoe gewoonlijk wordt overgegaan een noodzakelijke stap is voor het bepalen van het statuut, moet men vermijden dat deze etappe de vraag van de noodzaak van bescherming op zich niet verborgen houdt; indien er twijfel bestaat over de werkelijkheid van sommige feiten of de oprechtheid van verzoeker, belet dit niet om zich in fine de vraag te stellen over het bestaan van een vrees voor vervolging die voldoende zou kunnen worden vastgesteld ondanks deze twijfel" (zie: arrest n0 16891 van 02 oktober 2008, arrest n0 23458 van 24 februari 2009); In deze zaak is verzoeker van mening dat hij alles gedaan heeft om zijn verklaringen te bewijzen door middel van artikels in de pers voor wat betreft de huidige toestand in Guinee."

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er op dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontnemen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011). Zoals de bestreden beslissing reeds aangaf is de nota met verzoekers asielrelaas louter een herhaling van het relaas dat als niet-aannemelijk werd bestempeld. De zeven kopieën van krantenartikelen betreffen louter algemene informatie aangaande de politieke situatie in Guinee en stellen de algemene informatie die in het administratief dossier gevoegd is, niet in een ander daglicht (zie ook supra). Een persartikel is weliswaar het bewijs dat een artikel met een bepaalde inhoud gepubliceerd werd, maar het is geen bewijs van de werkelijkheid van de er in aangehaalde feiten. Dit stuk heeft geen bewijswaarde inzake de persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partij.

Om de bewijswaarde van een stuk te ontkennen dient dit documenten niet van valsheid beticht en beoordeeld te worden conform artikel 23 van het rechtsplegingsbesluit van de Raad.

Betreffende de aangevoerde schending van een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR merkt de Raad op dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat (zie ook RvS 9 juni 2005, nr. 145.732).

Waar de verzoekende partij meent dat het voordeel van de twijfel moet toegekend worden en zich beroept op artikel 4,5 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen

voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, wijst de Raad er op dat het door de verzoekende partij aangehaalde artikel werd omgezet in de vreemdelingenwet, meer bepaald door artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet en dit artikel is op zijn beurt gewijzigd en vervangen op 8 mei 2013 (BS, 22 augustus 2013) door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, met ingang van 1 september 2013, waardoor artikel 4.5 van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie. De verzoekende partij beroept zich op geen dergelijke schending.

Artikel 48/6 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De asielzoeker dient alle elementen ter staving van zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

De Raad meent dat de verzoekende partij niet cumulatief voldoet aan de gestelde voorwaarden van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet en haar zodoende het voordeel van de twijfel niet gegund kan worden.

Waar de verzoekende partij het motief betreffende de reisweg en het gebrek aan bewijs van identiteit betwist, is de Raad van oordeel dat het motief aangaande de reisweg van verzoeker geen essentieel element is van zijn relaas en derhalve een overtollig motief uitmaakt, dat geen afbreuk doet aan de overige vaststellingen die deden besluiten tot de niet-aannemelijkheid van het relaas van verzoeker.

De verzoekende partij verwijt de commissaris-generaal ook dat zij geen rekening zouden gehouden hebben met alle elementen van het dossier, maar enkel met de voor verzoeker ongunstige elementen.

De Raad wijst er op dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de aannemelijkheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319). De verzoekende partij geeft trouwens nergens aan met welke elementen geen rekening gehouden zou zijn door de commissaris-generaal.

In zoverre de verzoekende partij de schending aanvoert van *“dewelke de administratieve autoriteit gehouden is om uitspraak te doen mits kennisname van alle pertinente elementen van de zaak”*, meent de Raad dat zij hiermee de onderzoeksverplichtingen van de commissaris-generaal in vraag stelt.

De Raad wijst er op dat er bij de commissaris-generaal slechts sprake is van een onderzoeksplicht wanneer de asielzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het relaas van de verzoekende partij niet aannemelijk is, is dit *in casu* niet het geval.

De Raad stelt tot slot geen manifeste appreciatiefout vast, noch een misbruik van macht. Daarenboven werden deze aangevoerde schendingen op generlei wijze door de verzoekende partij uiteengezet.

Wanneer het naar voren gebracht asielrelaas niet aannemelijk is, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen. Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Het enige middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS, wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. CLAESEN toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

G. de MOFFARTS